

Κυβέρνησις καὶ πλειονόψηφία, εἴτε διότι ὄλιγοι σχετικῶς εἶναι σπουδασταὶ τῶν ἀνωτέρων ἐπιστημῶν, εἴτε διότι πέποιθεν εἰ τὴν ὑπερτέρων ἐπιφροὴν τῆς μὴ καθολικῆς ἐπιστήμης, εἴτε διότι εἰλικρινῶς ἐπιθυμεῖ νὰ ἀφήσῃ ἐλευθερον τὸ στάδιον εἰς τοὺς ἀγόνας τῆς ὑψηλῆς ἐπιστήμης, οὐδένα ἡθέλησε νὰ φέρῃ περιορισμὸν εἰς τὴν ἐλευθερίαν ταύτην, πλὴν τοῦ ἐπιβάλλοντος, καθ' ἣ εἴπερ μεν, εἰς τοὺς σπουδαστὰς τὸ καθῆκον τοῦ νὰ λαμβάνωσι πρᾶγματα αὐτῶν ὑπὸ ἔξεταστικῶν ἐπιτροπῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους διορίζομένων. Παρενέβαλεν ὅμως ἐν τῷ νέῳ νόμῳ ἀρθρον τι, τὸ Τον, ὅπερ ἀφορῶν τὴν μεσαίαν ἐκπαίδευσιν παράγαγε γενικὴν ἀναστάτωσιν ἐν τοῖς κύκλοις τῶν καθολικῶν, συνετάρσει τὰ ὄντα καὶ τὰς προσδοκίας ταχυμέτων τινῶν ἀπερ ὑπὸ τὸ πρόσγημα τῆς θρησκείας ἐπιδιώκουσι πολιτικοὺς καὶ κοινωνιοὺς σκοπούς, καὶ ὑπερβοήθησε τὰς ἐνεργείας ἐκείνων οἵτινες δράττονται πάσις εὐκαιρίας ὅπως ἔξασθενίσωσι τὴν παροῦσαν κατάστασιν τῶν πρᾶγμάτων. Κατὰ τὸ Τον τοῦτο ἀρθρον καταστὰν πολύκροτον Γαλλίκη σχολιαζόμενον δὲ καὶ ὑπὸ πλείστων ὀργάνων τοῦ τέλου τῆς ἀλλης Εὐρώπης, ἀπαγορεύεται εἰς τὴν θρησκευτικὴν τέληματα τὰ μὴ ἀνεγγωρισμένα νὰ δικτηρώσιν ἴδιωτικὰ σχολεῖα. εἰς τὴν κατηγορίαν δὲ ταύτην ὑπάγονται δύο ἢ τρία ἀσημάτων τάγματα ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸ τῶν Ἰησουϊτῶν, ὅπερ κατὰ πολλοὺς προτίμους νόμους τῆς Γαλλίας θεωρεῖται κατηγορημένον καὶ ἐπιμένως δὲν ἀναγνωρίζεται ως ἡθικὸν σῶμα, κατ' ἐπιείκειαν μόνον ἀνεγκριμένης τῆς Κυριευνήσεως τὴν δικαιονήν τῶν ὑπαδῶν αὐτοῦ ἐν Γαλλίᾳ. Ο Ναπολέων Γ' ὅτε ἦτο ἀκόμη πρέσβυτος τῆς Δημοκρατίας, ἥτοι τῷ 1850, θέλων νὰ περιποιηθῇ τὸν αἰλῆρον ὅποιον κρητικόν οὗτος εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀποιλυταρχικῶν αὐτοῦ θεοδίουν, κατέθριψε τὸν ψηφίσθητον νόμον τὸν τῆς Νομοθετικῆς Συνέλευσεως, ρέσων τὸν τίτλον «νόμος Φιλλίου» ἡπὲρ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ παιδείας οὗτος εἰσήγαγεν αὐτὸν, καὶ ἐπιτέπων εἰς πάντας θρησκευτικοὺς ὄμιλους ἀνήραν τε καὶ γυναικῶν καὶ πάντας τάγματα τὴν συντήρησιν τῶν λεγομένων ἐλευθέρων ἥτοι ιδιαίτερων γρυνασιακῶν παιδευτηρίων, ὃν ἐπιλήσθη ἔκποτε ἡ Γαλλία καὶ τὰ ὄποια ἐπικαίδιαν ἔξασθενταν καταγωνισμὸν πάρος τὴν